

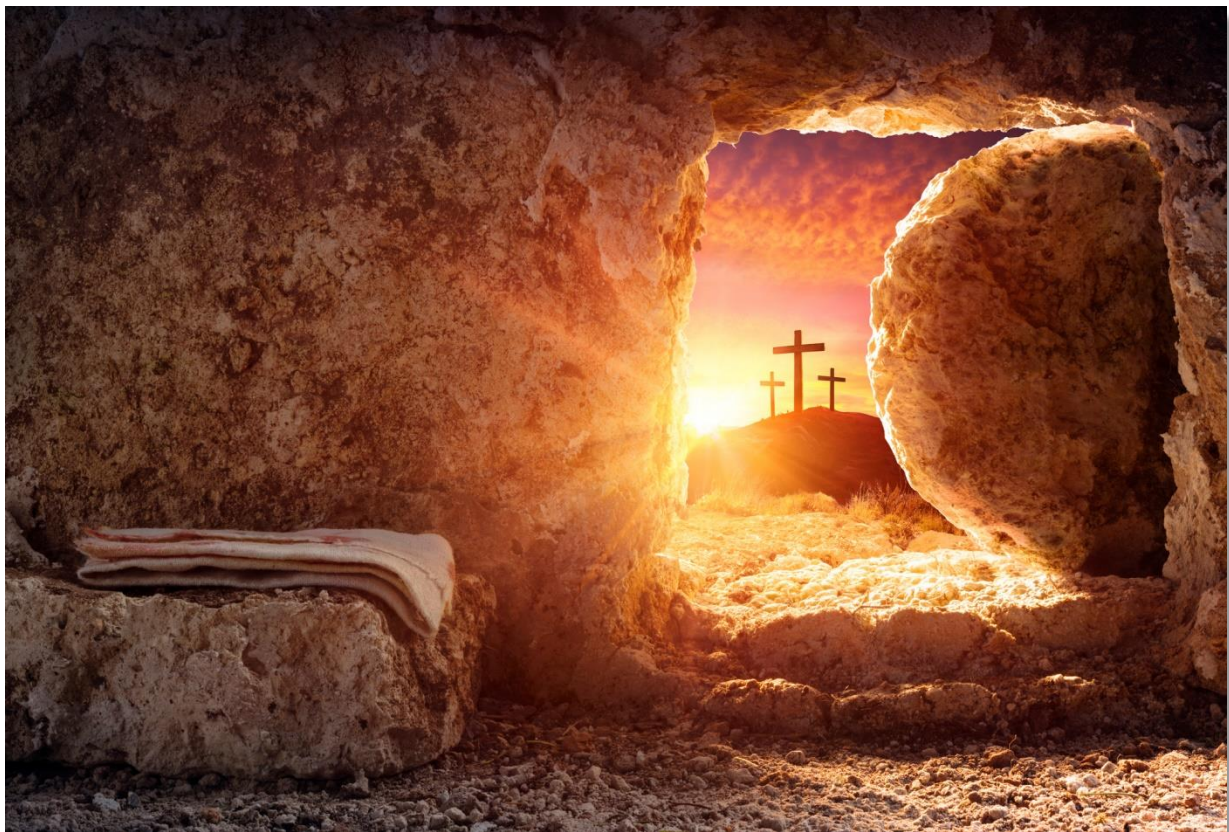

LECTIO DIVINA SEGÉDANYAG

a szentmise evangéliumi szakaszához

Jn 20, 1-9

Húsvétvasárnap („B” év)

Krisztussal együtt ti is feltámadtatok!

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

„REMÉNYT ÉS JÖVŐT ADOK NEKTEK”
(JEREMIÁS 29,11)

+ EVANGÉLIUM Szent János könyvéből

Krisztussal együtt ti is feltámadtatok

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Odaérve látta, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hova tették!”

Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Futottak mind a ketten, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, és látta az otthagyt gyolcsleplet, de nem ment be. Közben odaért Simon Péter is. Ő is látta az otthagyt lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta. Ez nem volt együtt a leplekkel, hanem külön feküdt összehajtva egy helyen.

Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta mindezt és hitt. Addig ugyanis még nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.

1. LECTIO – OLVASÁS

1.1. GÖRÖG SZÖVEG SZÓ SZERINTI FORDÍTÁSA

¹ Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτὸ σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

A hét első napján pedig Mária Magdolna elmegy korán reggel, amikor még sötét volt, a sírhoz és látja, hogy a kő el van távolítva a sírtól.

² τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

Elfut tehát és elmegy Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit szeretett Jézus és mondja nekik: „Elvitték az Urat a sírból és nem tudjuk, hogy hová helyezték őt.”

³ ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

Kiment tehát Péter és a másik tanítvány és elmentek a sírhoz.

⁴ ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητής προέδραμεν τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον,

A kettő pedig együtt szaladt: és a másik tanítvány előre futott, gyorsabban Péternél és elsőként jutott a sírhoz,

⁵ καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια, οὐ μέντοι εἰσηλθεν.

és behajolva látja a lepleket feküdvé, de nem ment be.

⁶ ἔρχεται οὖν καὶ Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

Tehát Simon Péter is jön, követve őt és bement a sírba és megszemléli a fekvő lepleket

⁷ καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

és a kendőt, ami a fején volt, nem a leplekkel feküdvé, hanem külön összehajtogatva egy helyre.

⁸ τότε οὖν εἰσηλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητής ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν·

Akkor tehát bement a másik tanítvány is, aki elsőként jött a sírhoz, és látta és elkezdett hinni:

⁹ οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Még nem ismerték ugyanis az Írást: a halottakból fel kell, hogy támadjon.

1.2. NOVA VULGATA ÉS MAGYAR FORDÍTÁSOK

NOVA VULGATA

Szent István Társulat fordítása

Szent Jeromos Katolikus Bibliatársulat fordítása

Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

Károli Gáspár revideált fordítása

Simon Tamás László O.S.B. Újszövetség-fordítása

¹ PRIMA AUTEM SABBATORUM MARIA MAGDALENE VENIT MA NE, CUM ADHUC TENEBRAE ESSENT, AD MONUMENTUM ET VIDET LAPIDEM SUBLATUM A MONUMENTO.

¹ A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól.

¹ Mária Magdolna a hét első napján kora reggel, amikor még sötét volt, a sírhoz ment, és látta, hogy a kő el van mozdítva a sírbolttól.

¹ *A hét első napján, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól.*

¹ *A hétnek első napján pedig jó reggel, amikor még sötétes vala, oda ment Mária Magdaléna a sírhoz, és látta, hogy elvitetett a kő a sírről.*

¹ A hét első napján korán reggel, amikor még sötét volt, a magdalai Mária odament a sírhoz, és látta, hogy a kő el van véve a sírbolt elől.

² CURRIT ERGO ET VENIT AD SIMONEM PETRUM ET AD ALIUM DISCIPULUM, QUEM AMABAT IESUS, ET DICIT EIS: “TULERUNT DOMINUM DE MONUMENTO, ET NESCIMUS, UBI POSUERUNT EUM!”.

² Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit kedvelt Jézus, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették.”

² Elfutott tehát, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és azt mondta nekik: »Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették!«

² *Elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és jelentette nekik: „Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hova tették.”*

² *Futa azért és ment Simon Péterhez és ama másik tanítványhoz, akit Jézus szeret vala, és monda nekik: Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették őt.*

² Ezért elfutott, elment Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és így szólt hozzájuk: – Elvitték az Urat a sírból, és nem tudjuk, hová tették!

³ EXIIT ERGO PETRUS ET ILLE ALIUS DISCIPULUS, ET VENIEBANT AD MONUMENTUM.

³ Péter és a másik tanítvány elindult és a sírhoz sietett.

³ Erre Péter és a másik tanítvány elindultak, és a sírhoz mentek.

³ *Erre Péter és a másik tanítvány elindult és a sírhoz sietett. Együtt futott mind a kettő,*

³ *Kiméne azért Péter és a másik tanítvány, és menének a sírhoz.*

³ Elindult tehát Péter és a másik tanítvány, és elmentek a sírhoz.

⁴ CURREBANT AUTEM DUO SIMUL, ET ILLE ALIUS DISCIPULUS PRAECUCURRIT CITIUS PETRO ET VENIT PRIMUS AD MONUMENTUM;

⁴ Mind a ketten futottak. De a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz.

⁴ Ketten együtt futottak, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és elsőként ért a sírhoz.

⁴ *de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz.*

⁴ *Együtt futnak vala pedig mindketten: de ama másik tanítvány hamar megelőző Pétert, és előbb juta a sírhoz;*

⁴ Ketten együtt futottak, de a másik tanítvány előreszaladt – gyorsabban, mint Péter –, és elsőnek ért a sírhoz.

⁵ ET CUM SE INCLINASSET, VIDET POSITA LINTEAMINA, NON TAMEN INTROIVIT.

⁵ Benézett, s látta a gyolcsot, de nem ment be.

⁵ Lehajolt, és látta lerakva a gyolcsokat, de nem ment be.

⁵ *Behajolt és meglátta a gyolcsot, de nem ment be.*

⁵ *És lehajolván, látá, hogy ott vannak a lepedők; mindazáltal nem megy vala be.*

⁵ Előrehajolt, és látta, hogy ott fekszenek a lepedők, de nem ment be.

⁶ VENIT ERGO ET SIMON PETRUS SEQUENS EUM ET INTROIVIT IN MONUMENTUM; ET VIDET LINTEAMINA POSITA

⁶ Nem sokkal később Péter is odaért, bement a sírba és ő is látta az otthagyt gyolcsot

⁶ Azután odaért Simon Péter is, aki követte őt, és bement a sírboltba. Látta letéve a gyolcsokat

⁶ *Nem sokkal később odaért Simon Péter is, bement a sírba,*

⁶ *Megjöve azután Simon Péter is nyomban utána, és beméne a sírba: és látá, hogy a lepedők ott vannak.*

⁶ Megérkezett Simon Péter is, aki követte, és bement a sírba. Látta, hogy a leplek ott fekszenek,

⁷ ET SUDARIUM, QUOD FUERAT SUPER CAPUT EIUS, NON CUM LINTEAMINIBUS POSITUM, SED SEPARATIM INVOLUTUM IN UNUM LOCUM.

⁷ meg a kendőt, amellyel a fejét befödtek. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen.

⁷ és a kendőt, amely a fején volt, nem a gyolcsok mellé helyezve, hanem külön egy helyen, összegöngyölve.

⁷ és ő is látta a gyolcsot, meg a kendőt, mellyel fejét takarták be. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen.

⁷ És a keszkenő, a mely az ő fején volt, nem együtt van a lepedőkkel, hanem külön összegöngyölítve egy helyen.

⁷ és hogy az a kendő, amely a fején volt, nem a lepleknél fekszik, hanem külön összegöngyölítve egy másik helyen.

⁸ TUNC ERGO INTROIVIT ET ALTER DISCIPULUS, QUI VENERAT PRIMUS AD MONUMENTUM, ET VIDIT ET CREDIDIT.

⁸ Most már a másik tanítvány is bement, aki először ért oda a sírhoz. Látta és hitt.

⁸ Akkor bement a másik tanítvány is, aki először érkezett a sírhoz; látta és hitt.

⁸ Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta és hitt.

⁸ Akkor aztán beméne a másik tanítvány is, a ki először jutott a sírhoz, és lát és hisz vala.

⁸ Akkor bement a másik tanítvány is, aki elsőnek ért a sírhoz. Látta, és hitt.

⁹ NONDUM ENIM SCIEBANT SCRIPTURAM, QUIA OPORTET EUM A MORTUIS RESURGERE.

⁹ Eddig ugyanis nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból.

⁹ Még nem értették ugyanis az Írást, hogy fel kell támadnia a halálból.

⁹ Eddig ugyanis még nem értették meg az Írást, amely szerint fel kellett támadnia a halálból.

⁹ Mert nem tudják vala még az írást, hogy fel kell támadnia a halálból.

⁹ Még nem tudták ugyanis, hogy az Írás szerint fel kell támadnia a halottak közül.

1.3. BEHATÁROLÁS

Az Úr temetésének leírását követően (Jn 19,38-42) az epizód a hét első napján (vasárnap) kora reggel játszódik. Mária Magdolna a sírtól elfutva Péterhez és a másik tanítványhoz megy, hogy a sírhoz hívja őket. A tanítványok miután megszemléltek az üres sírt, hazamennek. Ezután az evangélista a sírnál maradó és gyászoló Mária Magdolnára irányítja a figyelmet (Jn 20,11-18). A szakasz tehát, amely főleg Péterre és a másik tanítványra összpontosít a János-evangélium 20,1-10 között határozható be.

1.4. SZÓ SZERINTI ÜZENET

Jézus feltámadásának örömteli tényét fokozatosan tárja fel az evangélista ebben az epizódban. Mária Magdolna kora hajnalban pillantja meg először a sírtól elmozdított követ (Jn 20,1). A hűséges asszony Pétert és társát a sírhoz hívja. A szeretett tanítvány látja meg először az üres sírban a lepleket (Jn 20,5). Majd odaérve Péter lép be először a sírba, ahol ő is észreveszi a halotti lepleket (Jn 20,6). A fizikai látás a hitre való eljutásukat jelzi, amit János a feltámadás kapcsán az Írások megértéseként értelmez (Jn 20,8-9).

Hangsúlyozza, hogy nem sírrablásról (Jn 20,2), hanem az Írások beteljesüléséről van tehát szó (Jn 20,9)! Az üres sír nem bizonyítéka, hanem jele a feltámadásnak. Továbbá kiemeli Péter elsőségét: ő a feltámadás „koronatanúja” (vö. Lk 24,34). Illetve a hit jellemzőit képekben írja le: futás, látás, az Írások megértése.

1.5. KULCSSZAVAK RÖVID ELEMZÉSE

ἠρμένον (érmenon) **ἔραν** (éran): elvisz, eltávolít (Jn 20,1-2)

A Jézus sírjától eltávolított kő, a Lázár sírja előtt elvett kőre is emlékeztet (Jn 11,39). Lázár feltámasztása tehát az Úr feltámadásának előképévé válik. Jézus, akinek a parancsára elgörgetik a követ a halott Lázár sírja elől, s feltámad Mária és Márta testvére, később saját maga támad fel a sziklasírból.

κειμένα (kejmena) **κειμένον** (kejmenon): nyugszik, fekszik, hever (Jn 20,5-7)

A kifejezés különféle formákban legtöbbször a húsvéti események során jelenik meg a János-evangéliumban: az ecettel teli edénynél a kereszttel közelében Jézus halála előtt (Jn 19,29), továbbá a halotti leplek (Jn 20,5-7) s az Úr holtteste (Jn 20,12) kapcsán. Végül pedig a paráznál, amely mellett megpillantják a halászó tanítványok a feltámadt Jézus Krisztust (Jn 21,9).

Jelképes, hogy ugyanez a szó megjelenik Jézus születésének leírásában is a Lukács-evangéliumban, amikor az evangélista a jászolban fekvő gyermek Jézusról számol be (Lk 2,12.16). Vagyis azt a Jézust, akit születése után egy barlangbeli jászolba fektettek, halála után egy sziklasírba fektetik, aki viszont feltámad, azaz a fekvő helyzetből felkel (a feltámadni görög kifejezésben a 'felállni, felállítani' szó található meg: „ἀνίστημι” /'ánisztémi'/ /Jn 20,9/).

1.6. KONTEXTUÁLIS – KÁNONI PÁRHUZAMOK

Párhuzamok János evangéliumán belül

2,22 Amikor föltámadt a halálból, tanítványai visszaemlékeztek ezekre a szavakra, s hittek az Írásnak és Jézus szavainak.

5,39 Fürkésztetek az Írásokat, mert azt hiszitek, hogy örök életet találtok bennük. Bár éppen rólam tanúskodnak

11,44 S a halott kijött. Lába és keze be volt pólyázva, az arcát meg kendő fődte. Jézus szólt nekik: „Oldjátok fel, hogy tudjon járni.

13,23 A tanítványok közül az egyik, akit kedvelt Jézus, az asztalnál Jézus mellett ült.

14,26 S a Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd a nevemben küld az Atya, megtanít benneteket mindenre és eszetekbe juttat mindent, amit mondtam nektek.

18,15 Simon Péter és egy másik tanítvány követte Jézust. Mivel ez a másik tanítvány ismerőse volt a főpapnak, bejutott Jézussal a főpap udvarára

19,26 Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!

19,40 Fogták Jézus testét és a fűszerekkel együtt gyolcsba göngyölték. Így szoktak a zsidók temetni.

20,19 Amikor beesteledett, még a hét első napján megjelent Jézus a tanítványoknak, ott, ahol együtt voltak, bár a zsidóktól való félelmükben bezárták az ajtót. Belépett, megállt középen és köszöntötte őket: „Békesség nektek!

21,7.20 Erre az a tanítvány, akit Jézus kedvelt, így szólt Péterhez: „Az Úr az!” Amint Simon Péter meghallotta, hogy az Úr az, magára öltötte köntösét – mert neki volt vetkőzőve –, és beugrott a vízbe.” “Péter hátrafordult, s látta, hogy az a tanítvány, akit Jézus kedvelt, s aki a vacsorán a keblére hajolt és megkérdezte tőle: „Uram, ki árul el?” – az követi.

Szinoptikus párhuzamok

Mt 28,1-10 Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elment, hogy megnézzék a sírt. Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült. Tekintete olyan volt, mint a villám, öltözete meg, mint a hó. Az örök remegtek tőle való félelmükben, s csaknem halálra váltak. Az angyal azonban felszólította az asszonyokat: „Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott! Aztán siessetek, vigyétek hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, előttetek megy Galileába. Ott viszontlátjátok. Íme tudotokra adtam.” Gyorsan otthagyták a sírt, és félelmükben meg nagy örömmükben is siettek, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak. Egyszerre csak Jézus jött velük szemben, s így köszöntötte őket: „Üdv nektek!” Odafutottak, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. Jézus így szólt: „Ne féljete! Menjete, vigyéte hírül testvéreimnek, hogy térjenek vissza Galileába, ott majd viszontlátanak.

Mk 16,1-8 Amikor elmúlt a szombat, Mária Magdolna, Mária, Jakab anyja, és Szalome illatszereket vásároltak, s elmentek, hogy bebalzsamozzák. A hét első napján kora reggel, napkeltekor kimentek a sírhoz. Egymás közt így beszélgettek: „Ki fogja elhengeríteni a követ a sír bejárata elől?” De amikor odanéztek, látták, hogy a kő el van hengerítve, jóllehet igen nagy volt. Amint bementek a sírba, jobbról egy fehér ruhába öltözött ifjút láttak, amint ott ült. Megrémültek. De az megszólította őket: „Ne féljete! Ti a keresztre feszített názáreti Jézust keresitek. Feltámadt, nincs itt! Nézzéte, itt a hely ahová tették! De siessete, mondjátok meg tanítványainak és Péternek: Elöttetek megy Galileába, ott majd látjátok, amint mondta nektek.” Erre kijöttek a sírből és elfutottak, mert félelem és szorongás vett rajtuk erőt. Félelmükben senkinek sem szóltak semmiről.

Lk 24,1-12 A hét első napján kora hajnalban kimentek a sírhoz, s magukkal vitték az előkészített illatszereket is. Úgy találták, hogy a kő el volt a sírtől hengerítve.

Bementek, de az Úr Jézus testét nem találták. Még fel sem ocsúdtak meglepetésükből, már két férfi jelent meg mellettük ragyogó ruhában. Ijedtükben a földre szegeződött a tekintetük. De azok így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az élőket a halottak között? Nincs itt, feltámadt. Emlékezzetek vissza, mit mondott nektek, amikor még Galileában járt: Az Emberfiának – mondta – a bűnösök kezébe kell kerülnie, fölfeszítik, de harmadnap feltámad.” Erre eszükbe jutottak e szavai. A sírtól visszatérve mindent hírül adtak a tizenegynek és a többieknek. Mária Magdolna, Johanna és Jakab anyja, Mária, s néhány más asszony hozta a hírt, aki még velük volt, az apostoloknak, de azok üres fecsegésnek tartották, és nem hittek nekik. Péter mégis menten felkelt, és a sírhoz futott. Benézett, de csak a lepleket látta. Hazament, és magában igen csodálkozott a történeteken.

Lk 24,24 Társaink közül néhányan szintén kimentek a sírhoz, és úgy találtak mindent, ahogy az asszonyok jelentették, de őt magát nem látták.

Lk 24,26-27 Vajon nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségébe?” Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak.

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Zsolt 16,9 Ezért örül a szívem és ujjong a lelkem s testem is békében fog majd nyugodni.

ApCsel 2,27.31 Mert nem hagyod a lelkem az alvilágban, nem engeded, hogy rothadás érje Szentedet.” “előrelátva beszélt Krisztus feltámadásáról, hogy sem nem marad az alvilágban, sem testét nem éri rothadás.

ApCsel 20,7 A hét első napján összegyűltünk kenyértörésre. Pál másnap el akart utazni, ezért beszélt hozzájuk, egész éjjelig kinyújtotta a beszédét.

1Kor 15,4 eltemették és harmadnap feltámadt, az Írások szerint.

2. MEDITATIO – ELMÉLKEDÉS

2.1. PATRISZTIKUS NÉZŐPONT

Aranyszájú Szent János: Hogyan ismertethetném meg veletek ezeket a rejtett dolgokat, vagy mondhatám el azt, ami túlmegy minden szón vagy elképzelésen? Hogyan mutathatnám meg az Úr feltámadásának titkát, keresztjének és három napi halálának üdvözítő jelét? Hiszen minden esemény, ami Üdvözítőnkkel történt, külső jele megváltásunk titkának. Ahogy Krisztus édesanyja szűzi méhéből jött világra, ugyanúgy támadt fel egy lezárt sírból. Ahogy Isten egyszülött Fiaként anyja elsőszülöttje lett, úgy a feltámadás által Elsőszülött lett a halottak közül. Születése nem szüntette meg anyja méhének szűzi érintetlenségét, halottak közül való feltámadása sem törte fel a sír pecsétjét. Ahogy nem tudom teljes mértékben szavakba önteni születését, a sírból való kijövetelét sem tudom teljesen felfogni.

Feltámadt a kő és a pecsét ellenére. Minthogy azonban szükséges volt, hogy a többiek is teljesen elégedettek legyenek, a feltámadást követően kinyílt a sír és az események megerősítést nyertek. Ez ijesztette meg Máriát. Telve volt szeretettel mestere irán, így a

szombat elmúltával nem viselte el tovább a pihenést, hanem már hajnalban útra kelt, hogy valamiféle vigasztalást leljen a helyszínen.

Figyeljünk fel arra, hogy Mária nem tudott még semmit a feltámadásról. Azt gondolta inkább, hogy a testet elvitték, ahogy ezt az apostoloknak is elmondja. Az evangélista a maga részéről nem vitatja el ezt az elismerést az asszonytól, és azt sem tartja szégyelnivalónak, hogy ezeket a dolgokat elsőként attól tudják meg, aki az egész éjszakát átvirrasztotta. Ez alátámasztja, hogy az igazság iránti szeretete mindenben érvényesül.

Amikor Mária tudtukra adja ezeket a dolgokat, az apostolok meghallgatják és nagy várakozással mennek el a sírhoz. Látják az ott heverő lenvásznakat, ami a feltámadás egyértelmű jele. Hiszen, ha ők vitték volna el a testet, nem vetkőztették volna le, vagy, ha mások vitték volna el, nem törődtek volna azzal, hogy összehajtogassák és félretegyék a többi lepeltől külön a fejkendőt. Magukkal vitték volna a testet úgy, ahogy volt. János azt is elmondja előre, hogy sok mirhát tettek a testre, ami miatt a len olyan szilárdan hozzáragad a testhez, mintha ólom lenne. Ezt előrevetíti, hogy amikor kiderül, hogy a fejkendő külön volt az öltözet többi részétől, ne hiessetek azoknak, akik azt állítják, hogy elvitték. Egy tolvaj nem vesztegette volna az idejét ilyen jelentéktelen részletre.

2.2. TANÍTÓHIVATALI NÉZŐPONT

2.2.1. KATOLIKUS EGYHÁZ KATEKIZMUSA

638. „Mi azt evangelizáljuk nektek, amit az atyák Ígéretként kaptak, mert ezt teljesítette be Isten az ő fiaiknak, amikor nekünk föltámasztotta Jézust” (ApCsel 13,32–33). Jézus föltámadása a Krisztusba vetett hitünk legnagyobb igazsága, melyet az első keresztény közösség mint központi igazságot hitt és vitt át az életbe, a hagyomány alapvető igazságként adta tovább, az Újszövetség írásos dokumentumai megerősítették és úgy hirdették, mint ami a kereszttel együtt a húsvéti misztérium lényeges része:

„Krisztus föltámadt halottaiból, legyőzte halállal a halált, és a sírban lévőeknek életet ajándékozott.”

640. „Miért keresitek az élőket a halottak között? Nincs itt, föltámadott” (Lk 24,5–6). A húsvéti események között az első elem, amit megtalálnak, az üres sír. Önmagában még nem jelent közvetlen bizonyítékot, mert azt, hogy Jézus holtteste nincs a sírban, másképp is lehetett magyarázni. Ennek ellenére az üres sír mindenki számára lényeges jel volt. Megtalálása a tanítványok részéről az első lépést jelentette a föltámadás tényének fölismeréséhez. Így voltak elsősorban a szent asszonyok, majd Péter. „A tanítvány, akit Jézus szeretett” (Jn 20,2), állítja, hogy amikor bement a sírba és fölfedezte a „lehelyezett gyolcsokat” (Jn 20,6), látott és hitt. Ez föltételezi, hogy az üres sír láttán megbizonyosodott arról, hogy Jézus testének távolléte nem lehet emberi mű, és Jézus nem egyszerűen visszatért a földi életbe, mint Lázár.

641. Mária Magdolna és a szent asszonyok, akik jöttek, hogy elvégezzék Jézus testének megkenését, melyet a készületi nap miatt sietve temettek el, voltak az elsők, akik találkoztak a Föltámadottal. Így Krisztus föltámadásának első hírnökei az apostolok számára az asszonyok voltak. Az apostoloknak Jézus ezután jelent meg, először Péternek, majd a tizenkettőnek. Péter tehát, aki arra hivatott, hogy erősítse meg testvérei hitét,

előttük látja a Föltámadottat, és az ő tanúságára támaszkodva kiáltja a közösség: „Valóban föltámadott az Úr, és megjelent Simonnak” (Lk 24,34).

643. E tanúságtételek láttán lehetetlen Krisztus föltámadását a fizikai renden kívül értelmezni és nem elismerni mint történeti tény. A tényekből következik, hogy a tanítványok hite Mesterük – általa előre megmondott – szenvedése és kereszthalála radikális próbatételének vettetett alá. A szenvedés által kiváltott megrendülés oly nagy volt, hogy a tanítványok (legalábbis közülük néhányan) nem azonnal hittek a föltámadás hírének. Az evangéliumok messze nem egy misztikus elragadtatástól lelkes közösségről beszélnek; megtört („szomorú”: Lk 24,17) és megfélemlített tanítványokat állítanak elének. Ezért nem hittek a sírtól visszatérő szent asszonyoknak, és szavukat „képzeltetésnek tartották” (Lk 24,11). Amikor Jézus húsvét estéjén megmutatta magát a Tizenegynek, „szemükre vetette hitetlenségüket és szívük keménységét, mert nem hittek azoknak, akik látták őt föltámadottan” (Mk 16,14).

644. A tanítványok még a föltámadott Jézus valósága láttán is kételkedtek; annyira lehetetlennek tűnt nekik a dolog: azt gondolták, hogy kísértetet látnak, „álmétkodtak, de örömeikben még mindig nem mertek hinni” (Lk 24,41). Tamás a kételkedésnek ugyanezt a próbáját élte át, s még a Máté által elbeszélte utolsó, galileai megjelenéskor is „egyesek (...) kételkedtek” (28,17). Ezért a hipotézis, mely szerint a föltámadás az apostolok hitének (vagy hiszékenységének) „eredménye” lett volna, minden alapot nélkülöz. Épp ellenkezőleg, hitük a föltámadásban – az isteni kegyelem hatása alatt – a föltámadott Jézus valóságának közvetlen megtapasztalásából született.

646. Krisztus föltámadása nem a földi életbe való visszatérés volt, mint azon föltámasztások esetében, melyeket Ő húsvét előtt végzett: Jairus kislányáé, a naimi ifjúé és Lázaré. E tények csodás események voltak, de a személyek, akikkel a csoda történt, a „megszokott” földi életet nyerték vissza Jézus hatalma által. A maguk idejében újból meg fognak halni. Krisztus föltámadása lényegében különbözik ettől. Föltámadott testében a halál állapotából átmegy egy időn és téren túli, másik életbe. Jézus testét a föltámadásban a Szentlélek eltölti hatalommal; dicsőségének állapotában az isteni életben részesedik, úgy, hogy Szent Pál elmondhatta Krisztusról: Ő a mennyei ember.

651. „Ha Krisztus nem támadt volna föl, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk és hiábavaló a ti hitetek is” (1Kor 15,15). A föltámadás mindenekelőtt megerősítése mindannak, amit Krisztus tett és tanított. Az összes igazság, még az emberi szellem számára legfölfoghatatlanabb is, igazolást nyer, ha Krisztus a föltámadásában isteni tekintélyének megadta azt a végső bizonyosságát, amit megígért.

654. A húsvéti misztériumnak két összetevője van: Krisztus a halálával megszabadít bennünket a bűntől, föltámadásával pedig megnyitja utunkat az új életre. Az egyik elsősorban a megigazulás, mely visszahelyez bennünket Isten kegyelmébe, „hogyan miként Krisztus (...) föltámadott a halálból, úgy mi is az új életben élhessünk” (Róm 6,4). Ez az új élet a bűn fölötti győzelem és a kegyelemben való új részesedés. {[583]} A másik összetevő a fogadott fiúság megvalósulása, mert az emberek Krisztus testvéreivé válnak, ahogyan maga Jézus nevezi tanítványait a föltámadása után: „Menjete, és vigyétek hírül testvéreimnek” (Mt 28,10). Testvérek nem a természet alapján, hanem a kegyelem

ajándékként, mert ez a fogadott fiúság valós részesedést jelent az egyetlen Fiú életében, ami teljességgel az Ő föltámadásában nyilvánult meg.

1002. Ha igaz, hogy Krisztus „az utolsó napon” föl fog minket támasztani, az is igaz, hogy Krisztussal együtt bizonyos értelemben már föltámadtunk. Valójában ugyanis a keresztény élet a Szentlélek miatt már a földön részesedés Krisztus halálában és föltámadásában:

„Vele együtt temettek el a keresztségben, vele is támadtok föl az Isten erejébe vetett hit által, aki föltámasztotta Őt halottaiból (...). Ha tehát föltámadtatok Krisztussal, azt keressétek, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján.” (Kol 2,12; 3,1)

647. „Ó, valóban boldog éj” – ujjong a húsvéti vigília Exsultetje –, „egyedül te voltál méltó, tudni az órát, melyben Krisztus a halottak közül életre támadt!” Valóban, a föltámadás eseményének senki nem volt szemtanúja, és egyetlen evangélista sem írja le. Senki nem tudta megmondani, hogy fizikailag hogyan történt. A föltámadás legbenső lényege, a másik életbe való átmenet még kevésbé volt érzékekkel fölfogható. A föltámadásról mint történeti eseményről az üres sír jele és apostoloknak a föltámadott Krisztussal való találkozásainak valósága által meg lehet bizonyosodni, ugyanakkor amennyiben fölülmúlja a történelmet, a hit misztériumának szívében marad. Ezért a föltámadott Krisztus nem a világnak mutatja meg magát, hanem tanítványainak, „azoknak, akik vele együtt jöttek föl Galileából Jeruzsálembe, akik most tanúi a nép előtt” (ApCsel 13,31).

1243. A fehér ruha szimbolikusan jelzi, hogy a megkeresztelt Krisztust öltötte magára, Krisztussal együtt föltámadott. A húsvéti gyertyáról meggyújtott keresztelési gyertya azt jelenti, hogy Krisztus megvilágosította a megkereszteltet. Krisztusban a megkereszteltek „a világ világossága” (Mt 5,14). Az újonnan megkeresztelt az egyszülött Fiúban most már Isten gyermeke.

Elmondhatja Isten gyermekeinek imádságát: a Miatyánkot.

1212. A keresztény beavatás szentségei, a keresztség, a bérmálás és az Eucharisztia rakják le az egész keresztény élet alapjait. „Az isteni természetben való részesedés, mellyel Krisztus kegyelme ajándékozza meg az embereket, bizonyos hasonlóságot mutat a természetes élet fakadásával, növekedésével és táplálkozásával. Ugyanis a keresztségtől újjászületett hívők a bérmálás szentségétől megerősödnek, s utána az Eucharishtiában az örök élet kenyerével táplálkoznak, úgyhogy a keresztény beavatás e szentségei révén egyre jobban megkapják az isteni élet kincseit, és haladnak a szeretet tökéletessége felé.”

1323. „Üdvözítőnk az utolsó vacsora alkalmával, azon az éjszakán, melyen elárultatott, megalapította testének és vérének eucharisztikus áldozatát, hogy így a kereszt áldozatát a századokon át eljöveteleig megörökítse, és így szeretett jegyesére, az Egyházra bízva halálának és föltámadásának emlékezetét: az irgalom szentségét, az egység jelét, a szeretet kötelékét mint húsvéti lakomát, melyen Krisztust vesszük magunkhoz, lelkünket kegyelem tölti el, s a jövődő dicsőség záloga nekünk adatik.”

2.2.2. PÁPAI GONDOLATOK

XVI. BENEDEK PÁPA VERBUM DOMINI KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

5. Ezen apostoli buzdítással azt szeretném elérni, hogy a Szinódus eredményei hatékonyan befolyásolják az Egyház életét mind a Szentírással való személyes kapcsolatot, mind annak értelmezését a liturgiában, a katekézisben és a tudományos kutatásban, hogy a Szentírás ne maradjon valami régi Szó, hanem élő és aktuális Szó legyen. Ezért a Szinódus eredményeit úgy szeretném bemutatni és elmélyíteni, hogy állandóan hivatkozom a János evangélium prológusára (1,1-18), amely életünk alapját közli velünk: az Igét, aki kezdettől fogva Istennél volt, testté lett és közöttünk lakozott (vö. 1,14). Csodálatos szöveg ez, mely az egész keresztény hitet összefoglalja. János, akit a hagyomány azonosít a tanítvánnyal, akit Jézus szeretett (Jn 13,23; 20,2; 21,7.20), a Krisztussal való találkozásnak és az ő követésének személyes tapasztalatából „mélységes bizonyosságot merített arról, hogy Jézus Isten megtestesült Bölcsessége, és az ő halandó emberré lett örök Szava”. [13] János, aki „látott és hitt” (Jn 20,8), bennünket is segít, hogy a fejünket Krisztus keblére hajtsuk (vö. Jn 13,25), ahonnan az Egyház szentségeinek szimbólumai, vér és víz fakadt. János Apostol és a többi sugalmazott szerző példáját követve engedjük, hogy a Szentlélek vezessen és egyre inkább szeressük Isten Szavát.

FERENC PÁPA LUMEN FIDEI KEZDETŰ ENCIKLIKÁJA

30. A látás és a hallás, mint a hívő megismerés eszközeinek összefüggése a legvilágosabban János evangéliumában mutatkozik meg. A negyedik evangéliumban a „hinni” azt jelenti, hogy „hallani és egyidejűleg látni”. A hívő hallás a szeretet megismerésének sajátos módján történik: személyes hallgatás, amely megkülönbözteti a hangokat és felismeri a jó pásztor hangját (vö. Jn 10,3-5); a követést megkövetelő hallgatás, ahogyan az első tanítványokkal történt: a Keresztelő „szavai hallatára a két tanítvány Jézus nyomába szegődött” (Jn 1,37). Másrészt a hit a látáshoz is kötődik. Olykor Jézus jeleinek látása megelőzi a hitet, ahogy a zsidókkal történt, akik Lázár feltámasztása után „a történetek láttán hittek benne” (Jn 11,45). Máskor a hit vezet el mélyebb látáshoz: „Ha hiszel, meglátod Isten dicsőségét” (Jn 11,40). Végül a hit és a látás egymásba fonódik: „Aki bennem hisz, [...] abban hisz, aki engem küldött; aki engem lát, azt látja, aki engem küldött” (Jn 12,44-45). A hallással való egységének köszönhetően a látás Krisztus követésévé válik, és a hit úgy jelenik meg, mint a látás útja, amelyen a szem hozzászokik ahhoz, hogy mélyre lásson. Így éli ezt át János húsvét reggelén, aki még a szürkületben az üres sír előtt „látott és hitt” (Jn 20,8). Majd Mária Magdolnával folytatódik, aki már látja Jézust (vö. Jn 20,14), és tartóztatni akarja, de arra kap felszólítást, hogy Atyjához vezető útján lássa őt; és egészen Magdolnának a tanítványok előtt tett vallomásáig tart: „Láttam az Urat!” (Jn 20,18).

Hogyan jutnak el a hallás és látás eme szintéziséig? Úgy, hogy Jézus konkrét személyéből indulnak ki, akit látnak és hallanak. Ő a testté lett szó, akinek dicsőségét szemlélték (vö. Jn 1,14). A hit világossága egy Arc fénye, amelyen látható az Atya. Ugyanis az igazság, amelyet a hit befogad, a negyedik evangélium szerint az Atya megmutatkozása a Fiúban, az ő testében és földi cselekedeteiben; az igazság, amelyet úgy lehet

meghatározni, hogy Jézus „fényességes élete”. [24] Ez azt jelenti, hogy a hívő megismerés nem egy pusztán belső igazság szemlélésére hív. Az igazság, amelyet a hit tár fel előttünk, a Krisztussal való találkozásra, az ő életének szemlélésére, jelenlétének észlelésére koncentrál. Ilyen értelemben beszél Aquinói Szent Tamás az apostolok oculata fideséről, szemmel bíró hitéről – azaz látó hitéről –, amikor testileg látják a feltámadottat. Saját szemükkel látták Jézust, és hittek, azaz képesek voltak a látottak mélyére hatolni és megvallani Isten Fiát, aki az Atya jobbára ült.

2.3. LITURGIKUS NÉZŐPONT

2.3.1. AZ EVANGÉLIUMI SZAKASZ KAPCSOLÓDÁSI PONTJAI A SZENTMISE SZERTARTÁSÁNAK EGYÉB SZÖVEGEIVEL

Az *evangéliumi szakasz* (Jn 20,1-9) azt írja le, mikor Mária Magdolna, majd Péter és János először szembesülnek azzal, hogy Jézus feltámadt – üres a sírja. A liturgia e köré az örömhír köré szerveződik. Központban maga a feltámadás áll, de megjelenik a húsvéti lakoma, a húsvéti Bárány képe is. A *kezdőénekek* rögtön a feltámadást hirdetik: „Feltámadtam, és veled vagyok! Kezedet rajtam nyugtatom: csodálatos a te tudásod, alleluja!” (vö. Zsolt 138,18.5-6); vagy „Valóban feltámadt az Úr, alleluja. Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké.” (vö. Lk 24, 34; Jel 1,6).

A *kezdő könyörgés* kiemeli, hogy Isten Fia által legyőzte a halált és kitárta előttünk az örökkévalóság kapuját. Kéri, hogy teremtsen minket újjá a Szentlélek erejével, hogy új életre támadjunk.

Az *olvasmány* (ApCsel 10,34a. 37-43) gyakorlatilag az evangéliumot mondja el röviden: „Hogyan kente fel az Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és hatalommal. Ő pedig, ahol csak járt, jótetteket vitt végbe, és meggyógyított minden ördögtől megszállottat, mert vele volt az Isten. Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Júdea egész területén és Jeruzsálemben tett. Keresztre feszítették, de harmadnap feltámasztotta Isten, és látható alakban megmutatta őt, ha nem is az egész népnek, de az Isten által előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk. Mi ettünk és ittunk vele, miután feltámadt a halálból. És ő megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek és tanúsítsuk, hogy ő az, akit Isten az élők és holtak bírójául rendelt. Minden próféta tanúságot tesz arról, hogy aki hisz benne, elnyeri bűnei bocsánatát”.

A *válaszos zsoltár* (Zsolt 117, 1-2. 16ab-17. 22-23) a húsvét örömét fejezi ki: „Ezt a napot az Úristen adta: örvendjünk és vigadjunk rajta” (vö. 24. vers).

A két választható *szentlecke* közül az egyik (Kol 3,1-4) a feltámadásból fakadó buzdításnak és reménynek ad hangot: „Krisztussal együtt ti is feltámadtatok. Keressétek tehát azt, ami odafönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbán. Az égiekre irányuljon figyelmetek, ne a földiekre. Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal az Istenben van elrejtve. Amikor azonban Krisztus, a mi életünk, újra megjelenik, vele együtt ti is megjelentek a dicsőségben”.

A másik főképp Krisztus áldozatát hirdeti (1Kor 5,6b-8): „húsvéti bárányunkat, Krisztust feláldozták!”. Ehhez hasonló az *alleluja* tartalma, kiegészülve a húsvéti lakoma ünneplésének gondolatával:

„Krisztus, a mi húsvéti Bárányunk már feláldozta magát. * Üljük meg tehát az Úrral a húsvéti lakomát”. (1 Kor 5, 7b-8a)

A két választható *szekvencia* (ÉE 547.) hasonlóképpen a húsvéti örömhírt *énekli me g*: hirdeti a húsvéti történéseket, és irgalomért könyörög Krisztushoz.

Az *egyetemes könyörgések* a feltámadást szem előtt tartva a hívők számára kérnek segítséget, erőt és bátorítást Istentől.

A *felajánló könyörgés* is a húsvéti öröm jegyében hangzik el:

„Urunk, Istenünk, ujjongó húsvéti örömmel ajánljuk fel áldozatunkat, amely által csodálatosan újjászületik és növekszik Egyházad”.

Az *I. húsvéti prefáció* az áldozatot, a feltámadást és az ennek fényében ujjongó örömet hangoztatja: „...de különösen ezen a szent ünnepen, midőn áldozattá lett értünk Krisztus, a Húsvéti Bárány. Mert ő az igazi Bárány, aki elvette a világ bűneit, halálunkat halálával megtörte, és feltámadásával új életet szerzett nekünk. A húsvéti öröm ezért kiárad az egész földre, a nagyvilág örvendezve ujjong, a mennyei erők és a hatalmas angyalok, (a te) dicsőséged himnuszát zengik...”.

Az *áldozási ének* (1 Kor 5, 7-8) a szentleckeként is választható első korintusi levélből való, szintén Krisztust mint Húsvéti Bárányt említi: „Húsvéti Bárányunkat, Krisztust feláldozták. Ünnepeljünk tehát a tisztaság és igazság kovásztalan kenyerével, alleluja”.

Végül az *áldozás utáni könyörgés* is illeszkedik a húsvéti liturgia üzenetéhez: „Istenünk, örök jószággal oltalmazd Egyházadat, hogy Húsvét szent titkának ünneplése által megújulva eljusson a dicsőséges feltámadásra”.

2.3.2. LITURGIKUS ÉNEKEK

ÉNEKLŐ EGYHÁZ

Feltámadt Krisztus e napon (99)

<https://sites.google.com/site/nepenektar1/%C3%89E99.mp3?attredirects=0>

SZENT VAGY, URAM! HOZSANNA:

Krisztus feltámadott! Halljátok meg asszonyok

<https://www.youtube.com/watch?v=B5iiNq-0K7g>

Dicsőség! Szent áldás, tisztesség

<https://www.youtube.com/watch?v=azsDOzVsiMM>

GITÁROS ÉS TAIZEI ÉNEKEK

Surrexit Dominus vere! Alleluia (Taize)

<https://www.youtube.com/watch?v=dKl-FUs7Azc>

Sillye Jenő – Kovács Gábor: Kristályóriás-oratórium

Győzött az élet (8'12”)

<https://www.youtube.com/watch?v=d5Z5iLc2RDo>

Feltámadt! Alleluja!

https://www.youtube.com/watch?v=5FZiI8_GyPM

2.4. PEDAGÓGIAI NÉZŐPONT

2.4.1. EVANGÉLIUM TÉMÁJÁT FELDOLGOZÓ IRODALMI MŰVEK

Pilinszky János: Harmadnapra

És fölzúgnak a hamuszín egek,
hajnalfele a ravensbrückeri fák.
És megérzik a fényt a gyökerek.
És szél támad. És fölzeng a világ.

Mert megölhették hitvány zsoldosok,
és megszünhetett dobogni szive –
Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.

Ady Endre: A szép Húsvét

Odukat és kriptákat pattant
S bús árkokig leér a szava:
Ilyen a Húsvét szent tavasza
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,
Mikor künn, a Tavaszban
Minden csoda csodát csinál
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,
Emberek ősi biztatója,
Csak azt szórd szét köztünk:
Állandó a tavaszi óra
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?

Reviczky Gyula: Húsvét

Fakadnak már a virágok,
Kiderül az ég,
És a föld most készül ülni
Drága ünnepét.
Szíveinkben, mint a földön,
Ma öröm legyen,
Feltámadt az isten-ember
Győzelmesen!

Aki tudja, mint töré fel
Sírját a dicső,
Aki látja, hogy a földön
Minden újra nő,
Gondoljon feltámadására,
Mely örök leszen ...
Feltámadt az isten-ember
Győzelmesen.

2.5. KÉRDÉSEK AZ EVANGÉLIUMHOZ

- Vajon a másik tanítvány, aki előbb ért a sírhoz, mint Péter, miért nem ment be azonnal a sírba?
- A kendő miért lehetett összehajtvva külön helyen?
- Keresem -e Jézus Krisztust szívem egész vágyódásával?

3. ORATIO – IMÁDSÁG

A szentmise első könyörgése

Istenünk, a mai napon egyszülött Fiad által legyőzted a halált, és kitártad előttünk az örökkévalóság kapuját. Krisztus Urunk feltámadását ünnepeelve kérünk, teremts újjá minket Szentlelked erejével, hogy új életre támadjunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

Pálos Nővérek imádsága

Uram, oly sokszor nem talállok...

Futok, hogy közeledben lehessenek, hogy lássalak, érezzelek, de hiába... Mint Mária Magdolna sírok a megnyitott sír előtt: - elvitték az Urat, nem tudom hová tették... Kereslek; pedig ha lenne bátorságom ott maradni, bemenni az üres sírba, láthatnám az otthagytott lepleket... Talán szavaid is eszembe jutnának...: megölik, sírba teszik, de feltámad...

Ó, Jézusom, adj nekem bátor, erős hitet, hogy bármilyen sötétség és reménytelenség vesz körül, merjek ott időzni az üres sírnál, tudván, hogy élsz, hogy találkozni akarsz velem. Nyisd fel szemem, hogy megláthassalak, hiszen ott vagy, nem takarnak a leplek, nem vagy mozdulatlan. Élő Isten vagy, aki rám vársz.

Izzó szeretetteddel égesd le szememről a reménytelenség, a kishitűség hályogát, és add, hogy lássak! Téged lássalak! Csak Téged! Ámen.

4. CONTEMPLATIO – SZEMLÉLŐDÉS

Krisztussal együtt ti is feltámadtatok! (Jn 20,1-9)

(Forrás: Shutterstock)

5. CONDIVISIO – MEGOSZTÁS

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- Jézus Krisztus valóban feltámadt!
- a kendő összehajtva, a sír üres.
- Krisztus feltámadt és nem hagy el engem.

6. ACTIO – TETTEKRE VÁLTÁS

Tanúságtétel megfogalmazása: Az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- a feltámadás örömhíréről nekem is beszélnem kell másoknak.
- mindig bízzam Jézusban.
- én is ugyanazzal a hittel fussak Krisztus elé, mint Péter és János.

IMPRESSZUM

A *Lectio divina segédanyagok*, amiknek felépítése a *lectio divina* módszer felosztását követi, segítik az evangéliumi szakasz imádságos elmélyítését.

Lectio divina segédanyag, Húsvétvasárnap („B” év)

Borítófotó © Shutterstock

A Biblia szövegének fordításait a következő forrásokból vettük át:

- liturgikus szöveg: igenaptar.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 18.)
- a görög szöveget az SBLGNT (utolsó letöltés 2020. május 11.)
- latin fordítás: Vatikán online archívuma (utolsó letöltés 2020. május 14.)
- további magyar fordítások: szentiras.hu (utolsó letöltés 2020. május 12.)

Aranyszájú Szent János gondolatait a La Bibbia commentata dai Padri kiadvány alapján Hegyi László fordította

Katolikus Egyház Katekizmusa: archiv.katolikus.hu/kek (utolsó letöltés 2020. május 15.)

Pápai gondolatok: regi.katolikus.hu (utolsó letöltés 2020. szeptember 14.)

Pilinszky János: Harmadnapra – <https://www.ars-sacra.hu/vers.php?vers=47>

Ady Endre: A szép Húsvét – <https://www.istenesversek.hu/ady-endre-a-szep-husvet>

Reviczky Gyula: Húsvét – <https://www.istenesversek.hu/reviczky-gyula-husvet>

A *Lectio divina segédanyag* összeállításában a *lectio divina* munkacsoport működött közre, melynek vezetője Nyúl Viktor, egykori és jelenlegi tagjai pedig: Asztalos Gábor Tamás, Asztalos Lívია, Csonka Laura, Endrédi Melinda, Geiszelhardt Sára, Görföl Tibor, Grász-Szily Boglárka, Haász Rebeka Anna, Fazekas Zsófia, Hegyi László, Járai Ferenc, Máté Mária Magdolna Teréz nővér, Mohay Réka, Molnár Dzszenifer, Nyúlné Révfalvi Ildikó, Paal Ágnes, Rácz Dávid, Rácz Édua Anna, Roszkopf Rita, Sárszegi Judit, Szabóné Nagy Katalin, Vermes Nikolett, Zimonyi Géza.

Ezen kiadvány tartalma szerzői jogi védelem alatt áll. A szerzői jogok tulajdonosai a fentebb említett esetekben az ott megjelölt jogtulajdonosok, külön meg nem jelölt esetekben a Pécsi Egyházmegye. Hitbuzgalmi és lelkipásztori célra a kiadvány anyaga szabadon felhasználható.

Kiadja a Pécsi Egyházmegye, 2021

7621 Pécs, Dóm tér 2.

E-levelcím: lectio.divina@pecs.egyhazmegye.hu

Honlap: lectiodivina.hu